

N°. 23. Rigsdagstidende. 1853.

Forhandlingerne paa den forenede Rigsdag.

Anden Samling.

7de Møde.

Tirsdagen d. 22. Marts.

(Fortf.)

Clausen (fortsat): Det første Spørgsmaal bliver altsaa dette: om Kongelovens Arvesølge vil, naar dette Tidspunkt indtræder, kunne forhindre, at den ved Londontractaten angivne Beraadslagning mellem Kongen af Danmark og de øvrige europæiske Magter fremdeles sikker Monarchiets Integritet. Men nu er jo en saadan Combination, hvorved Integriteten er sikret, og det ikke uagte Arvesølgen, men for en stor Deel for medelst den (Hør!) opnaet; thi Kongelovens Arvesølge har bidraget Sit til at muliggjøre den Rigtets Integritet sikrende Combination. Altsaa, Meningen maa være den: at, naar det Tidspunkt indtræder, den bestaaende Arvesølge da vilde kunne lægge forskjellige Vanskeligheder i veien, gjøre forskellige Forhandlinger og Afstaaelsesacter fornødne, for at Integriteten kunde blive sikret; men, naar disse Vanskeligheder nu ere overvundne, er der dog vel Grund til at vente, at de i et fremtidigt Tidspunkt ligeledes maae kunne overvindes, saalænge som det danske Monarchiets Integritet erkjendes at være af Vigtighed for Europas Fred og Ligevægt. Skulde Ministeriet imidlertid mene, at de Vanskeligheder, som lykkelig ere blevne overvundne nu, skulde vise sig uovervindelige eller høist vanskelige at overvinde i Fremtiden, da kunde Spørgsmaalet i alt Fald være, om ikke disse Vanskeligheder kunde forringes, om ikke den uønskelige Combination kunde lettes ved en eller anden Forandring i Arvesølgen, i begrundende Retning; dette, mener jeg, kunde være en Opgave for nærmere Under-

søgelser og Overveielser (Hør!). Og saa ved Gjenstande af underordnet Betydning pleier det at erkjendes som en god og priselig Regel ikke at forandre mere i det historisk Nedarbejdede end fornødent er. Men er da Rigtets tohundredaarige Arvelov ikke en Gjenstand, som har Fordring paa en ganske anden hensynsfuld Behandling, end saaledes uden videre at kastes overende? Er der ikke dog noget høist Paafaldende ved den Hestighed, hvormed der fra flere Sider strides frem mod denne Grundlovs Tilværelse? Er der ikke noget Sælsomt dert, dersom det skulde komme til, at det i Rigsdagen blev en Minoritet, en Opposition, som satte sig mod denne Hestighed i conservativ Retning?

Og dersom nu denne Arvesølge bliver ophævet, vil da derved — det er det andet Spørgsmaal — den vedvarende Integritet, Sammenholdet af Monarchiets Dele, virkelig være sikret? Hvorledes skal en saadan Betryggelse kunne opnaaes ved Arvesølgelovens Ophævelse? Ved den glücksborgske Mandstammes Uddøen ville to forskellige Interesser desuagtet staae mod hinanden, mellem hvilke der skal mægles: paa den ene Side den oldenborgske Fordring paa Lehnshertugdømmet Holsteen, paa den anden Side den Thronfølger, som Kongen af Danmark i Forening med Folket bringer i Forslag. Man gaaer jo dog ud fra den Forudsætning, at denne af Kongen og Folket uønskede Thronfølger vil finde Understøttelse hos de europæiske Magter, altsaa ved at bringe de oldenborgske Fordringer til at vige. Men saaledes vil jo Integriteten ingentunde være sikret ved Arvesølgelovens Ophævelse. Forskjellen vil alene være den, at istedetfor een arveberettiget Thronfølger til det samlede danske Rige, der som saadan tillige har Fordring paa det selvsamme holsteenske Lehnsher-